

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 11C/179/2008
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1108238540
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Líšková
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2022:1108238540.19

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I, sudkyňou JUDr. Martinou Líškovou, v spore žalobcu: V. M., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom N. XXX/XX, XXX XX W., zastúpeného JUDr. Jánom Krnáčom, advokátom, Nám. SNP 70/36, 960 01 Zvolen, proti žalovanému: Allianz - Slovenská poisťovňa, a. s. so sídlom Dostojevského rad 4, 815 74 Bratislava, IČO: 00 151 700, o príslušenstvo pohľadávky, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 6,00% ročne zo sumy 3.032,30 eur od 13.04.2005 do 13.05.2015, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku súd žalobu zamietal.

III. Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania.

odôvodnenie:

I.

1. V predmetnom súdnom spore bol vydaný Rozsudok Okresného súdu Bratislava I č. k. 11C/179/2008-360 zo dňa 04.11.2015, ktorým súd prvej inštancie v prvom výroku enunciatu rozsudku uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy 3.032,30 eur od 14.05.2015 do 25.09.2015 v sume 91,54 eur, to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. V druhom výroku enunciatu rozsudku súd žalobu vo zvyšku zamietol, t. j. zamietol ju v istine 3.032,30 eur a v úroku z omeškania do 13.05.2015. V treťom výroku enunciatu rozsudku súd rozhodol o trovách konania tak, že žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

2. O odvolaní žalobcu proti Rozsudku Okresného súdu Bratislava I č. k. 11C/179/2008-360 zo dňa 04.11.2015 rozhodol Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací, Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 6Co/247/2016-426 zo dňa 15.05.2019, právoplatným dňa 07.09.2020, tak, že v prvom výroku enunciatu rozsudku odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil vo výroku, ktorým bola žaloba zmietnutá v časti istiny 3.032,30 eur. V druhom výroku enunciatu rozsudku odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil vo výroku, ktorým bola žaloba zmietnutá ohľadom úrokov z omeškania zo sumy 3.032,30 eur za obdobie do 13.05.2015 a vo výroku o trovách konania a vec v tomto rozsahu vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. Výrok rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bola žalovanej uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy 3.032,30 eur od 14.05.2015 do 25.09.2015 v sume 91,54 eur, nebol napadnutý odvolaním a nadobudol právoplatnosť dňa 05.01.2016.

4. V odôvodnení zrušenia napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým bola žaloba zamietnutá ohľadom úrokov z omeškania zo sumy 3.032,30 eur za obdobie do 13.05.2015, odvolací súd, s odkazom na ustanovenie § 797 ods. 3 Občianskeho zákonníka, uviedol, že pre splatnosť plnenia poisťiteľa poistenému stanovuje zákon lehotu 15 dní odo dňa skončenia vyšetrenia, ktoré vykonáva poisťiteľ a v jeho rámci zisťuje najmä rozsah svojej povinnosti. Dobu, po ktorú môže poisťiteľ vykonávať vyšetrenie, zákon priamo nestanovuje, ale - ako to uvádza § 797 ods. 3 Občianskeho zákonníka - vyšetrenie musí byť vykonané bez zbytočného odkladu, t. j. bez neodôvodnených prieťahov. Od okamihu skončenia vyšetrenia poisťiteľa začína plynúť 15 - dňová lehota na výplatu poistného plnenia a po jej uplynutí sa poisťiteľ dostáva do omeškania (§ 517 Občianskeho zákonníka). Splnosť poistného plnenia je teda stanovená pevnou lehotou, ale jej počiatok je viazaný na subjektívne okolnosti na strane poisťiteľa, ktorý vykonáva vyšetrenie, ktorého doba trvania nie je predpísaná, ale jeho dĺžka závisí na konkrétnych okolnostiach prípadu. Nemožno však vyvodzovať, že by šetrenie poisťiteľa mohlo prebiehať po značne dlhú dobu niekoľkých mesiacov alebo dokonca rokov a neprichádza do úvahy, aby po dobu, po ktorú prebieha trestné stíhanie poisteného, neplynula lehota na plnenie určená v § 797 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Šetrenie polície alebo iného verejnoprávneho orgánu, i keď vo veci, ktorá s poistnou udalosťou súvisí, nemožno stotožňovať s vyšetrením poisťiteľa v zmysle § 797 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Z § 788 ods. 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že súčasťou poistnej zmluvy sú všeobecné poistné podmienky poisťiteľa, na ktoré sa poistná zmluva odvoláva, a ktoré sú k nej pripojené alebo boli pred uzavretím zmluvy tomu, kto s poisťiteľom zmluvu uzavrel, oznámené. Ich obsahom je - okrem iného - tiež vymedzenie splatnosti poistného plnenia. Z toho je zrejmé, že tak poisťiteľovi v poistných podmienkach, ako aj obom účastníkom poistného vzťahu v poistnej zmluve je ponechaný priestor, aby si upravil podrobnejšie práva a povinnosti, vrátane stanovenia splatnosti poistného plnenia. Ak nebola táto zákonom predvídaná možnosť využitá, platia pravidlá splatnosti poistného plnenia stanovené v zákone. Odvolací súd mal za to, že vzhľadom na tieto závery nemôže obstať názor súdu prvej inštancie, že žalovaná sa dostala do omeškania až uplynutím 15 dní odo dňa 28.04.2015, keď nadobudol právoplatnosť rozsudok Okresného súdu v Lučenci č. k. 3T/9/2014-1146, ktorým bol žalobca oslobodený spod trestného činu poisťovacieho podvodu. Je len rizikom žalovanej, že s vyplatením poistného plnenia vyčkávala až do skončenia trestného konania, ktoré sa skončilo oslobodením žalobcu, v dôsledku čoho časť poistného plnenia žalobcovi vyplatila až v roku 2015, teda po 11 rokoch od poistnej udalosti. Žalovaná bola povinná vykonať vlastné šetrenie poistnej udalosti a na jeho základe rozhodnúť o tom, v akom rozsahu vyplatí žalobcovi poistné plnenie. Inými slovami, žalovaná podstúpila riziko, keď sa spoliehala na to, že žalobca bude uznaný vinným z poisťovacieho podvodu a že mu teda nevznikne právo na poistné plnenie, a preto 11 rokov vyčkávala s vyplatením poistného plnenia. Toto riziko musí ísť iba na vrub žalovanej. Keďže však žalobca bol spod obžaloby oslobodený, treba vyhádzať z toho, že jeho nárok na vyplatenie 50% poistného plnenia bol dôvodný bez ohľadu na dĺžku trvania trestného konania. Z uvedených dôvodov odvolací súd zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP napadnutý rozsudok vo výroku, ktorým bola žaloba zamietnutá ohľadom úrokov z omeškania do 13.05.2015 vrátane a podľa § 391 ods. 1 CSP vec v tomto rozsahu vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V ňom bude treba zistiť, kedy sa žalovaná dostala do omeškania s vyplatením poistného plnenia. Týmto momentom môže byť moment, kedy žalovaná na základe vlastného šetrenia získala vedomosť o okolnostiach predmetného úrazu, teda o tom že tu sú dôvody pre zníženie poistného plnenia. Začiatkom omeškania však nemôže byť - ako je to uvedené vyššie - právoplatnosť oslobodzujúceho rozsudku. Vzhľadom na zrušenie rozsudku súdu prvej inštancie v časti úrokov z omeškania do 13.05.2015 musel odvolací súd zrušiť aj výrok o nároku na náhradu trov konania. Odvolací súd upozornil súd prvej inštancie, že žalovaná nemohla mať v konaní neúspech iba v pomerne nepatrnej časti, keďže polovicu poistného plnenia žalobcovi zaplatila po podaní žaloby, čím procesne zavinila čiastočné späťvzatie žaloby.

5. Vzhľadom na vyššie uvedené, pre súd prvého stupňa v ďalšom konaní, záväzné závery odvolacieho súdu, predmetom sporu zostalo, po právoplatnosti uznesenia odvolacieho súdu, príslušenstvo pohľadávky a úlohou súdu prvej inštancie zistiť, kedy sa žalovaný dostal do omeškania s vyplatením poistného plnenia. Súd prvej inštancie doplnil dokazovanie v intenciách zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu, oboznámil sa s listinnými dôkazmi predloženými stranami sporu, výpoveďami právneho zástupcu žalobcu a povereného zástupcu žalovaného produkovaných na pojednávaní konanom dňa 07.10.2021, pričom žalobca ani žalovaný nenavrhli súdu doplnenie dokazovania.

6. Súd na pojednávaní konanom dňa 07.10.2021 oboznámil prítomného právneho zástupcu žalobcu a povereného zástupcu žalovaného s predbežným právnym posúdením veci. Pre prípad, že žalovaný nepreukáže moment, kedy na základe vlastného šetrenia získal vedomosť o okolnostiach predmetného

úrazu (vzhľadom na záväzný právny názor odvolacieho súdu vyslovený v bode 15. odôvodnenia uznesenie odvolacieho súdu na č. I. 429), je žaloba dôvodná v časti uplatneného úroku z omeškania vo výške vo výške 6,00% ročne zo sumy 3.032,30 eur od 13.04.2005 do 13.05.2015; nedôvodná je v časti žalobou uplatneného úroku z omeškania vo výške 6,00% ročne zo sumy 3.032,30 eur od 16.03.2005 do 12.04.2005).

7. Na pojednávaní konanom dňa 07.10.2021 právny zástupca žalobcu uviedol, že pokiaľ ide o okamih omeškania žalovaného s poskytnutím poisťného plnenia, tak sa v celku žalobca približuje k predbežnému právnomu posúdeniu súdom na tomto pojednávaní. Určité časové nezrovnalosti sú spôsobené iba rozdielnymi časovými údajmi o tom, kedy sa žalovaný dostal do omeškania, resp. dozvedel o poisťnej udalosti. Podľa žalobcu, udalosť oznamoval na príslušnej pobočke poisťovne v Lučenci dňa 18.02.2005, kedy poisťovní súčasne odovzdal aj potrebné doklady. Žalobca to tlmočil aj v liste adresovanom žalovanému dňa 05.12.2005. Žalobca ale nedisponuje listinným dôkazom, že pobočke poisťovne v Lučenci takéto oznámenie doručil 18.02.2005. Ďalej právny zástupca žalobcu poukázal na Odpoveď ústredia žalovanej poisťovne z 15.04.2005 (listinný dôkaz na č. I. 37), v ktorom žalovaný uvádza, že dňa 28.02.2005 obdržal oznámenie trvalých následkov úrazu, potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti a lekárske správy. Advokát žalobcu predložil ako dôkaz Zápisnicu o výsluchu svedka V. V. V. zo dňa 09.06.2005 (č. I. 474 - 476), ktorou dôvodil, že z obsahu výsluchu V. V. V. zo dňa 09.06.2005, ako zástupcu žalovaného, zase vyplýva, že „k nahláseniu poisťnej udalosti došlo dňa 23.02.2005, kedy klient zaslal oznámenie úrazu, ako aj oznámenie trvalých následkov“ aj doloženie ďalších dokladov a kedy aj opísal spôsob a mechanizmus, za akých došlo k poisťnej udalosti. Z týchto časových údajov vyvodil, že žalovaný sa najneskôr dňa 28.02.2005 dozvedel o poisťnej udalosti a súčasne mu boli predložené všetky relevantné podklady zo strany poisteného žalobcu, a teda žalovaný mohol vykonať šetrenie poisťnej udalosti. Z ustálenej judikatúry a na vec sa vzťahujúcej právnej úpravy vyplýva, že šetrenie poisťnej udalosti poisťovňou z časového hľadiska nesmie a nemôže trvať neprimerane dlhú dobu, za ktorú sa považuje doba niekoľkých mesiacov či rokov. Z doteraz vykonaného dokazovania bolo, podľa názoru právneho zástupcu žalobcu, zistené, že žalovaný v zásade nevykonal relevantné vlastné šetrenie poisťnej udalosti, ale zostal pasívny a vyčkával na výsledok trestného konania. Takýto postup žalovaného označil za neprípustný a neakceptovateľný, a v tomto smere poukázal na rozhodnutie NS ČR vo veci 25Cdo 4634/2008, rozhodnutie NS ČR sp. zn. 25Cdo 4645/2007 a rozhodnutie NS SR vo veci sp. zn. 4Cdo 166/2007. Mal za to, že príkladmo možno analogicky poukázať na iné lehoty v právnom poriadku Slovenskej republiky stanovené pre vyšetrovanie určitých udalostí alebo činov, napríklad pre vyšetrovanie prečinov orgánmi činnými v trestnom konaní je stanovená dvojmesačná lehota, alebo pre vyšetrovanie škodových udalostí z povinného zmluvného poistenia je stanovená ako horná hranica lehota troch mesiacov. Uviedol, že žalobca sa prikláňa k takej metodike spôsobu ustálenia okamihu omeškania žalovaného, ako to dnes naznačil konajúci súd. Označil tvrdenia žalovaného produkované na pojednávaní dňa 07.10.2021 za odporujúce skutkovému stavu, právnej úprave aj ustálenej judikatúre. Poukázal na obsah jedného z judikátov (rozsudok NS ČR vo veci 25Cdo 4637/2008 zo dňa 19.10.2010), z ktorého vyplýva, že vyšetrovanie orgánmi činnými v trestnom konaní, prípadne inými verejno-právnymi orgánmi vo veci, ktorá s poisťnou udalosťou bezprostredne súvisí, nie je možné stotožniť s vlastným šetrením žalovaného v zmysle ustanovenia § 797 ods. 3 Občianskeho zákonníka. To, že prebiehalo trestné stíhanie, nemá nijaký priamy súvis s povinnosťou žalovaného vykonať vlastné šetrenie. Za vlastné šetrenie poisťovne nemožno považovať bezúčelné a pasívne vyčkávanie na výsledok trestného konania, v ktorom sú rovnako preverované okolnosti súvisiace s poisťnou udalosťou. Žalovaný bol povinný vykonať vlastné šetrenie, čo neurobil, hoci mu v tom nebránila žiadna prekážka. Žalovaný si mohol urobiť akýkoľvek vlastný úkon v rámci vlastného šetrenia. Podotkol, že predmetom trestného konania je vyšetrovanie trestných činov, a nie vyšetrovanie poisťných udalostí. Predmetom trestného stíhania, resp. trestného konania iniciovaného žalovaným, bolo podozrenie z podvodu, a nie podozrenie z ublíženia na zdraví. Zopakoval, že z výsluchu zástupcu žalovaného V. V. V., v postavení svedka, už dňa 09.06.2005 vyplývalo, že žalovaný mal už ku dňu 23.02.2005 aj informácie o tom, že k poisťnej udalosti došlo pri práci pri pílení dreva, keď poistený žalobca zakopol o kábel, stratil rovnováhu, a pri tomto pohybe došlo ku kontaktu ruky s kotúčom píly. Poukázal na to, že z dokazovania je zrejmé, že žalovaný, po obdržaní oznámenia o udalosti a dokladov, neurobil žiaden vlastný úkon v rámci predpísaného vlastného šetrenia poisťnej udalosti. V. V. V. bol v rámci trestného konania vypočúvaný aj v dňoch 02.11.2006 a 21.10.2008, pričom aj pri týchto úkonoch konštatoval, že poisťná udalosť je oznámená, avšak žiaden z týchto úkonov nepotvrdil, že by žalovaný vykonával vlastné šetrenie poisťnej udalosti. Úkon zmieňovaný zástupcom žalovaného na pojednávaní dňa 07.10.2021 z trestného konania - preštudovanie spisu žalovaným dňa 18.12.2013, nemá, podľa advokáta žalobcu, žiadnu relevanciu

vo vzťahu k vlastnému šetreniu poisťovne, ani lehote pre takéto vyšetrovanie. Poisťovňa navyiac mala v označenom trestnom konaní postavenie poškodeného subjektu, a takýto subjekt má v zmysle § 46 ods. 1 Trestného poriadku právo kedykoľvek nahliadať do vyšetrovacieho spisu, to znamená nie len pri skončení vyšetrovania. Vzťah medzi žalovanou poisťovňou a poisteným žalobcom bol aj spotrebiteľským vzťahom, nemožno v takomto prípade hovoriť o rovnovážnom postavení zmluvných strán. Navyše, zákonná povinnosť vykonať šetrenie poistnej udalosti zaťažovala výhradne žalovanú poisťovňu, žalobca si všetky svoje povinnosti splnil. Vzhľadom na uvedené, považoval žalovanou poisťovňou prezentovanú skutkovú obranu za nedôvodnú a neúčinnú. V záverečnej reči advokát žalobcu uviedol, že pokiaľ ide o otázku omeškania žalujúcej poisťovne vyplynulo, že poisťovňa potom ako obdržala oznámenie o poistnej udalosti a všetky relevantné podklady zo strany poisteného žalobcu, svoju ďalšiu činnosť obmedzila na podanie trestného oznámenia a vyčkávania na výsledok trestného konania, pričom vlastné vyšetrovanie poistnej udalosti v zmysle ustanovenia § 797 ods. 3 Občianskeho zákonníka nevykonala, ktorý stav preukazuje mimo iného obsah poistného, resp. škodového spisu predložený súdu poisťovňou v tomto konaní. Vzhľadom na uvedené, aj rešpektujúc právny názor odvolacieho súdu vyslovený v tejto veci, mal zato, že pri ustálení okamihu omeškania žalovanej poisťovne s poskytnutím poistného plnenia je potrebné vychádzať z ustanovenia § 797 ods. 3 Občianskeho zákonníka, to znamená z mesačnej lehoty plynúcej od oznámenia udalosti poisťovní a 15-dňovej lehoty na samotné poskytnutie poistného plnenia. Argumentáciu žalobcu, okrem už zmienených judikátov, oprel aj o súdne rozhodnutia vydané Krajským súdom v Prešove vo veci 14Co 50/2012 alebo Krajským súdom v Žiline vo veci 13Cob 135/2020. Pokiaľ ide o výšku úroku z omeškania, táto bola v priebehu konania modifikovaná a upravená súdnym rozhodnutím súdu prvého stupňa a je potrebné z nej vychádzať. Pokiaľ ide o otázku náhrady trov konania, je na mieste žalobcovi priznať voči žalovanému plnú náhradu trov konania z dôvodu, že žalobca mal vo veci plný úspech pokiaľ ide o právny základ žalobou uplatneného nároku, a je ho z tohto hľadiska potrebné považovať za procesne úspešnú stranu konania v zmysle ustanovenia § 255 CSP, ktoré s poukazom na dôvodovú správu a komentár k CSP v sebe zahrňuje aj predchádzajúcu právnu úpravu v zmysle ustanovenia 142 ods. 3 OSP. Žalobca mal v konaní plný úspech pokiaľ ide o právny základ nároku a samotná výška plnenia závisela od takých okolností, ako je úvaha súdu, povaha zranení, resp. povaha úrazu, alebo interpretácia a dispozícia s oceňovacími tabuľkami stanovenými žalovanou poisťovňou. Úvaha súdu sa prejavila aj v tom, či vo veci bude zhliadnutý dôvod na prípadné krátenie poistného plnenia a prípadne, v akom percentuálnom rozsahu takéto krátenie bude aplikované. V tomto smere poukazujem aj na Nález ústavného súdu Českej republiky sp. zn. III. ÚS 170/99.

8. Poverený zástupca žalovaného sa na pojednávaní dňa 07.10.2021 pridrižoval svojich predchádzajúcich vyjadrení vo veci šetrenia poistnej udalosti a termínov ukončenia šetrenia poistnej udalosti. Dôvodil, že šetrenie poistnej udalosti začal hneď, ako sa o nej dozvedel, a vzhľadom na objektívne okolnosti bolo možné ukončiť šetrenie poistnej udalosti až v roku 2015. Primárnym dôvodom k tej skutočnosti bolo vedenie trestného konania vo veci, ktoré bolo z hľadiska podstatných skutočností rozhodujúce pre ukončenie šetrenia poistnej udalosti. Je povinnosťou žalovaného vyšetrovanie poistnej udalosti vykonávať s odbornou starostlivosťou a vzhľadom na skutočnosti, ktoré boli počas trestného konania prezentované zo strany orgánov činných v trestnom konaní, nebolo možné zo strany žalovaného konať inak, ako čakať s ukončením vyšetrovania poistnej udalosti do ukončenia trestného konania. Nestotožnil sa s názorom žalobcu, v rámci ktorého prirovnáva vyšetrovanie poistnej udalosti k typom vyšetrovaní upravených verejnoprávnymi normami, dôvodiac, že v predmetnom spore ide o vzťah občiansko-právny, v rámci ktorého sú obe strany v rovnom postavení. S prihliadnutím na názor odvolacieho súdu formulovaný v odôvodnení, zastal názor, že aj bolo možné šetrenie poistnej udalosti ukončiť skôr, ako bolo ukončené, týmto dátumom, resp. týmto termínom, je až okamih, keď sa žalovaný mohol oboznámiť s rozhodujúcimi vyšetrovacími úkonmi v rámci trestného konania. Za tento okamih označil dátum 18.12.2013, kedy bolo vyšetrovateľom určené, že je možné vykonať procesný úkon preštudovaním vyšetrovacieho spisu podľa § 208 Trestného poriadku v budove Okresného riaditeľstva Policajného zboru Lučenec. Žalovaný túto možnosť využil, a pre účely vyšetrovania poistnej udalosti získal rozhodujúcu dokumentáciu, konkrétne protokol o vykonaní vyšetrovacieho pokusu zo dňa 06.09.2013 spolu s doplňujúcim znaleckým posudkom 129/2005. Odvolávajúc sa na právny názor odvolacieho súdu, mal za to, že až po tomto oboznámení sa s rozhodujúcimi dokumentmi vyšetrovacieho spisu policajného zboru, bolo možné ukončiť šetrenie poistnej udalosti. Navrhol preto počítať úrok z omeškania v zmysle Občianskeho zákonníka s tým, že východiskovým dátumom, kedy bolo možné žalovaným ukončiť šetrenie poistnej udalosti, bude deň 18.12.2013. Poverený zástupca žalovaného predložil k uvedeným tvrdeniam dva listinné dôkazy: 1. List Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Lučenci, odbor kriminálnej polície, zo dňa 02.12.2013, adresovaný žalovanému - Vec: Obvinený V.

M. - oznámenie termínu preštudovania vyšetrovacieho spisu po skončení vyšetrovania (č. l. 477), 2. fotokópiu doručky svedčiacej o doručení predmetného listu žalovanému (č. l. 478). K vyjadreniu advokáta žalobcu na pojednávaní dňa 07.10.2021 zastal názor, že žalobcom prezentované judikáty majú iné skutkové východisko ako je sporová vec. Nie je možné nájsť zrejmu paralelu, nakoľko v trestnej veci poisťovňa vystupovala ako poškodená. Išlo o trestný čin v štádiu pokusu spáchaný proti žalovanému, tento bol vyšetrovaný orgánmi činnými v trestnom konaní. Aj z logiky veci vyplýva, že vyšetrenie poisťnej udalosti poisťovňou tak, ako sa to snaží formulovať žalobca, nebolo možné. Ak by bolo vyšetrenie poisťnej udalosti ukončené s tým, že poisťná udalosť nastala a poisťovňa je povinná plniť, hrozilo by, že predmetom trestného konania nebude trestný čin v štádiu pokusu, ale pôjde o dokonaný trestný čin. Z uvedeného dôvodu považoval konštrukciu žalobcu za neprijateľnú. V záverečnej reči uviedol, že pokiaľ ide o omeškanie, žalovaný zastáva názor, že konal so všetkou odbornou starostlivosťou v zmysle zákona o poisťovníctve, a zároveň plne v súlade s občiansko-právnymi predpismi a poisťnou zmluvou. V danom prípade išlo o natoľko komplexný prípad, že vyšetrovanie poisťnej udalosti nebolo možné ukončiť v jednomesačnej lehote, ale najskôr po zistení všetkých relevantných skutočností, ktoré prinieslo ukončenie vyšetrovania v rámci trestného konania. S ohľadom aj na vyjadrenie odvolacieho súdu, považoval za rozhodujúci dátum, po ktorom vyšetrovanie poisťnej udalosti bolo možné žalovaným ukončiť, deň 18.12.2013. Akékoľvek skoršie ukončenie vyšetrovania poisťnej udalosti žalovaným nieslo v sebe riziko poškodenia žalovaného a jej klientov. Pokiaľ ide o trovy konania bol toho názoru, že žalobca nebol vo veci plne úspešný a svoj nárok, ktorý opiera o nutnosť úvahy súdu, považoval v danom prípade za neopodstatnený. Rozhodnutie o znížení poisteného plnenia je založené na ustanoveniach poisťnej zmluvy a poisťných podmienok, t. j. existuje jasne dohodnuté pravidlo a podmienky, za ktorých bude poistené plnenie znížené, a teda rozhodnutie súdu nie je založené na voľnej úvahe. Podľa žalovaného je potrebné vziať do úvahy fakt, že zníženie poisteného plnenia bolo spôsobené samotným žalobcom, nakoľko tento porušil zákonné a zmluvné podmienky, a teda spôsobil zníženie poisteného plnenia svojím nedbanlivostným konaním. Z týchto dôvodov považoval za nedôvodné žiadať plnú úhradu trov konania.

9. Podľa § 797 ods. 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“), plnenie je splatné do pätnástich dní, len čo poisťiteľ skončil vyšetrenie potrebné na zistenie rozsahu povinnosti poisťiteľa plniť. Vyšetrenie sa musí vykonať bez zbytočného odkladu; ak sa nemôže skončiť do jedného mesiaca po tom, keď sa poisťiteľ o poisťnej udalosti dozvedel, je poisťiteľ povinný poskytnúť poistenému na požiadanie primeraný preddavok.

10. Podľa § 799 ods. 2 Občianskeho zákonníka, kto má právo na plnenie, je povinný bez zbytočného odkladu poisťiteľovi písomne oznámiť, že nastala poisťná udalosť, dať pravdivé vysvetlenie o jej vzniku a rozsahu jej následkov a predložiť potrebné doklady, ktoré si poisťiteľ vyžiada. Poistné podmienky mu môžu uložiť aj ďalšie povinnosti.

11. Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

12. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Týmto vykonávacím predpisom je Nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov.

13. Podľa § 10c (Prechodné ustanovenie k úprave účinnej od 1. februára 2013) Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

14. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. januára 2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

15. Spornosť ohľadom žalovaným prezentovaného názoru, že vzhľadom na objektívne okolnosti bolo možné ukončiť šetrenie poisťnej udalosti až v roku 2015, pretože primárnym dôvodom k tej skutočnosti bolo vedenie trestného konania vo veci, ktoré bolo z hľadiska podstatných skutočností rozhodujúce pre ukončenie šetrenia poisťnej udalosti, a že vzhľadom na skutočnosti, ktoré boli počas trestného konania prezentované zo strany orgánov činných v trestnom konaní, nebolo možné zo strany žalovaného konať inak, ako čakať s ukončením šetrenia poisťnej udalosti žalovaným až do právoplatného ukončenia trestného konania; bola odstránená pre súd prvej inštancie záväzným právnym názorom odvolacieho súdu, podľa ktorého nemožno vyvodzovať, že by šetrenie poisťiteľa mohlo prebiehať po značne dlhú dobu niekoľkých mesiacov alebo dokonca rokov a neprichádza do úvahy, aby po dobu, po ktorú prebieha trestné stíhanie poisteného, neplynula lehota na plnenie určená v § 797 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Šetrenie polície alebo iného verejnoprávneho orgánu, i keď vo veci, ktorá s poisťnou udalosťou súvisí, nemožno stotožňovať s vyšetrovaním poisťiteľa v zmysle § 797 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Odvolací súd tiež zaujal záväzný právny názor, že nemôže obstáť názor súdu prvej inštancie obsiahnutý v rozsudku č. I. 360, že žalovaná sa dostala do omeškania až uplynutím 15 dní odo dňa 28.04.2015, keď nadobudol právoplatnosť rozsudok Okresného súdu v Lučenci č. k. 3T/9/2014-1146, ktorým bol žalobca oslobodený spod trestného činu poisťovacieho podvodu. Je len rizikom žalovanej, že s vyplatením poisťného plnenia vyčkávala až do skončenia trestného konania, ktoré sa skončilo oslobodením žalobcu, v dôsledku čoho časť poisťného plnenia žalobcovi vyplatila až v roku 2015, teda po 11 rokoch od poisťnej udalosti. Žalovaná bola povinná vykonať vlastné šetrenie poisťnej udalosti a na jeho základe rozhodnúť o tom, v akom rozsahu vyplatí žalobcovi poisťné plnenie. Žalovaná podstúpila riziko, keď sa spoliehala na to, že žalobca bude uznaný vinným z poisťovacieho podvodu, a že mu teda nevznikne právo na poisťné plnenie, a preto 11 rokov vyčkávala s vyplatením poisťného plnenia. Toto riziko musí ísť iba na vrub žalovanej. V súvislosti s povinnosťou uloženou súdu prvej inštancie (zistiť, kedy sa žalovaný dostal do omeškania s vyplatením poisťného plnenia), odvolací súd vyslovil záväzný právny názor, že týmto momentom (začiatkom omeškania) nemôže byť právoplatnosť oslobodzujúceho rozsudku.

16. Súd konštatuje, že ďalší žalovaným tvrdený moment, kedy na základe vlastného šetrenia získal vedomosť o okolnostiach predmetného úrazu, t. j. deň 18.12.2013 (kedy bolo vyšetrovateľom určené, že je možné vykonať procesný úkon preštudovaním vyšetrovacieho spisu podľa § 208 Trestného poriadku v budove Okresného riaditeľstva Policajného zboru Lučenec; a tento deň považuje žalovaný za východiskový dátum, kedy bolo možné ukončiť šetrenie poisťnej udalosti, keďže až týmto okamihom sa žalovaný mohol oboznámiť s rozhodujúcimi vyšetrovacími úkonmi v rámci trestného konania), neobstojí, nakoľko z obsahu listinných dôkazov zažurnalizovaných v spise na č. I. 12, 19, 37 a 39 až 46 vyplýva, že žalovaný obdržal oznámenie o poisťnej udalosti s relevantnými podkladmi na začatie vyšetrovania poisťnej udalosti dňa 28.02.2005. V listinnom dôkaze nachádzajúcom sa v spise na č. I. 37 s názvom Žiadosť o strpenie zo dňa 15.04.2005 adresovaná žalovaným žalobcovi, sám žalovaný oznámil žalobcovi, že: „... dňa 28.02.2005 obdržala Allianz - Slovenská poisťovňa, a. s., ústredie Oznámenie úrazu, Oznámenie trvalých následkov úrazu, Potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti a lekárske správy. Týmito dokladmi ste si uplatnili nárok na plnenie za telesné poškodenie, ktoré ste utrpeli dňa 28.12.2004.“ Ak žalovaný v súvislosti s ukončením vlastného šetrenia poisťnej udalosti čakal na povolenie vyšetrovateľa vykonať procesný úkon preštudovaním vyšetrovacieho spisu podľa § 208 Trestného poriadku, mal o tejto skutočnosti upovedomiť žalobcu. Žalovaný iba oznámil žalobcovi ešte dňa 15.04.2005 (listinný dôkaz na č. I. 37), že došetruje oprávnenosť nároku na poisťné plnenie. Žalobca nemohol mať vedomosť, že žalovaný podmieňuje ukončenie vlastného šetrenia poisťnej udalosti vyčkávaním na oboznámenie sa s vyšetrovacími úkonmi v rámci trestného konania. O tom, že tomu tak bolo svedčí výpoveď povereného zástupcu žalovaného na pojednávaní dňa 07.10.2021, počas ktorej uviedol, že nebolo možné zo strany žalovaného konať inak, ako čakať s ukončením vyšetrovania poisťnej udalosti do ukončenia trestného konania. Znova aj na tomto mieste súd poukazuje na záväzný právny názor odvolacieho súdu, podľa ktorého nemožno vyvodzovať, že by šetrenie poisťiteľa mohlo prebiehať po značne dlhú dobu niekoľkých mesiacov alebo dokonca rokov a neprichádza do úvahy, aby po dobu, po ktorú prebieha trestné stíhanie poisteného, neplynula lehota na plnenie určená v § 797 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Šetrenie polície alebo iného verejnoprávneho orgánu, i keď vo veci, ktorá s poisťnou udalosťou súvisí, nemožno stotožňovať s vyšetrovaním poisťiteľa v zmysle § 797 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Súd zdôrazňuje, že ak žalovaný nemal dostatok dokladov potrebných na skončenie šetrenia poisťnej udalosti, ustanovenie § 799 ods. 2 Občianskeho zákonníka ho zmocňuje na to, aby si potrebné doklady vyžiadal. Žalobca, v zmysle § 799 ods. 2 Občianskeho zákonníka, oznámil bez zbytočného odkladu žalovanému (poisťiteľovi) písomne dňa 28.02.2005, že nastala poisťná

udalosť, dal pravdivé vysvetlenie o jej vzniku a rozsahu jej následkov a predložil potrebné doklady. Ak žalobcom predložené doklady nepovažoval žalovaný za dostačujúce pre šetrenie poistnej udalosti, bolo povinnosťou žalovaného vyžiadať si od žalobcu ďalšie potrebné doklady, nakoľko ustanovenie § 799 ods. 2 Občianskeho zákonníka explicitne uvádza, že kto má právo na plnenie, je povinný bez zbytočného odkladu predložiť potrebné doklady, ktoré si poisťiteľ vyžiada, tzn. až po ich vyžiadaní poisťiteľom. Z listinných dôkazov, ako aj z výpovedí žalovaného, mal súd za preukázané, že žalovaný neuskutočnil vlastné šetrenie poistnej udalosti, ale zostával pasívny a vyčkával na výsledok trestného konania. Rovnako to vyhodnotil aj odvolací súd, ktorý v odôvodnení uviedol, že je len rizikom žalovanej, že s vyplatením poistného plnenia vyčkávala až do skončenia trestného konania, ktoré sa skončilo oslobodením žalobcu, v dôsledku čoho časť poistného plnenia žalobcovi vyplatila až v roku 2015, teda po 11 rokoch od poistnej udalosti. Žalovaná bola povinná vykonať vlastné šetrenie poistnej udalosti a na jeho základe rozhodnúť o tom, v akom rozsahu vyplatí žalobcovi poistné plnenie. Žalovaná podstúpila riziko, keď sa spoliehala na to, že žalobca bude uznaný vinným z poisťovacieho podvodu, a že mu teda nevznikne právo na poistné plnenie, a preto 11 rokov vyčkávala s vyplatením poistného plnenia. Toto riziko musí ísť iba na vrub žalovanej. Závazný právny názor odvolacieho súdu, že žalovaná bola povinná vykonať vlastné šetrenie poistnej udalosti, a na jeho základe rozhodnúť o tom, v akom rozsahu vyplatí žalobcovi poistné plnenie, korešponduje s názormi žalobcu prezentovanými jeho advokátom na pojednávaní dňa 07.10.2021, že vyšetrovanie orgánmi činnými v trestnom konaní, prípadne inými verejno-právnymi orgánmi vo veci, ktorá s poistnou udalosťou bezprostredne súvisí, nie je možné stotožniť s vlastným šetrením žalovaného v zmysle ustanovenia § 797 ods. 3 Občianskeho zákonníka; že to, že prebiehalo trestné stíhanie, nemá nijaký priamy súvis s povinnosťou žalovaného vykonať vlastné šetrenie; a že za vlastné šetrenie poistnej udalosti žalovaným nemožno považovať bezúčelné a pasívne vyčkávanie na výsledok trestného konania, v ktorom sú rovnako preverované okolnosti súvisiace s poistnou udalosťou.

17. Žalobcom tvrdený moment, kedy žalovaný na základe vlastného šetrenia získal vedomosť o okolnostiach predmetného úrazu, a to deň 23.02.2005, vyplývajúci z listinného dôkazu predloženého advokátom žalobcu na pojednávaní dňa 07.10.2021 (č. l. 474 - 476), t. j. zo Zápisnice o výsluchu svedka V. V. V. (zástupcu žalovaného) na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru v Lučenci, úrade justičnej a kriminálnej polície PZ, zo dňa 09.06.2005 (z ktorej vyplýva, že svedok pri výsluchu uviedol: „... došlo V. M. k nahláseniu poistnej udalosti došlo dňa 23.02.2005, kde klient zaslal oznámenie úrazu, ako aj oznámenie trvalých následkov úrazu.“), súd nevzal do úvahy z dôvodu, že tento deň (23.02.2005) bol svedkom V. V. V. (zástupcom žalovaného) pri jeho výsluchu iba tvrdený, avšak ničím nepreukázaný, zatiaľ čo dátum 28.02.2005, ako moment, kedy na základe vlastného šetrenia získal žalovaný vedomosť o okolnostiach predmetného úrazu, je preukázaný listinnými dôkazmi na č. l. 12, 19, 37 a 39 až 46. Ďalší žalobcom tvrdený moment, kedy žalovaný na základe vlastného šetrenia získal vedomosť o okolnostiach predmetného úrazu, a to deň 18.02.2005, kedy žalobca oznamoval udalosť na príslušnej pobočke žalovaného v Lučenci a kedy žalovanému súčasne odovzdal aj potrebné doklady, vyhodnotil súd ako nepreukázaný žiadnym listinným dôkazom. Sám právny zástupca žalobcu uviedol na pojednávaní dňa 07.10.2021, že nedisponuje listinným dôkazom preukazujúcim iba jeho tvrdenie, že pobočke žalovaného v Lučenci žalobca takéto oznámenie doručil dňa 18.02.2005. V tejto súvislosti je žiaduce ozrejmiť, že súčasné sporové konanie je kontradiktórne, čo znamená, že ten, kto z určitej skutočnosti vyvodzuje pre seba priaznivé následky, musí tieto skutočnosti tvrdiť a k tvrdeným skutočnostiam predložiť alebo označiť dôkazné prostriedky, inak úspešným byť nemôže.

18. Na margo poukazovania advokáta žalobcu na rozhodnutia súdov Českej republiky, súd uvádza, že rozhodnutia súdov Českej republiky sú nepochybne inšpiratívne vzhľadom na príbuznosť právnej úpravy, a možno v rámci argumentácie využiť úvahy v nich uvedené, nemožno ich však považovať za súčasť ustálenej rozhodovacej praxe súdov Slovenskej republiky, a poukazovať na ne ako judikáty, ergo výklad zákona, od ktorého možno odvodzovať právnu istotu adresáta právnych noriem platných v Slovenskej republike. Taktiež poukazovanie na rozhodnutia všeobecných súdov Slovenskej republiky, ktoré nie sú judikátmi (t. j. neboli ako rozhodnutia zásadného významu publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky) je bez zásadnejšieho právneho významu, nakoľko takéto rozhodnutia sú záväzné len pre strany sporu, ktorých sa týkajú, a nemajú odporúčací charakter pre budúce rozhodnutia v skutkovo a právne obdobným sporoch, ako je tomu v prípade judikátov. A aj v prípade uplatňovania judikátov sú sudy vždy povinné brať zreteľ na osobitosti každého jedného sporu zvlášť.

19. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov bolo pri ustálení okamihu omeškania žalovaného s poskytnutím poistného plnenia žalobcovi vychádzať z ustanovenia § 797 ods. 3 Občianskeho zákonníka.

20. Aplikujúc citované ustanovenie § 797 ods. 3 veta druhá Občianskeho zákonníka na daný prípad, mal súd za to, že žalovaný ako poisťiteľ sa dozvedel o poistnej udalosti dňa 28.02.2005 (svedčia o tom listinné dôkazy nachádzajúce sa v spise na č. l. 12, 19, 37 a 39 až 46). Jeden mesiac od získania vedomosti žalovaného o poistnej udalosti uplynul dňa 28.03.2005. Podľa § 797 ods. 3 veta prvá Občianskeho zákonníka, plnenie je splatné do 15 dní, len čo poisťiteľ skončil vyšetrenie potrebné na zistenie rozsahu povinnosti poisťiteľa plniť. Deň 28.03.2005 možno považovať za skončenie vyšetrenia potrebného na zistenie rozsahu povinnosti žalovaného (poisťiteľa) plniť. Potom 15 dňová lehota začala plynúť dňa 29.03.2005 a jej plynutie skončilo dňa 12.04.2005. To znamená, že deň 13.04.2005 je prvým dňom omeškania žalovaného s poskytnutím poistného plnenia žalobcovi.

21. Súd priznal úrok z omeškania vo výške 6,00% ročne z dôvodu, že po právoplatnosti Uznesenia Okresného súdu Bratislava I č. k. 11C/179/2008-244 zo dňa 01.10.2015, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 04.11.2015, zostal predmetom konania úrok z omeškania vo výške 6,00% ročne (svedčí o tom predposledný odsek odôvodnenia uznesenia č. l. 244, ako aj odsek druhý na strane tretej Zápisnice o pojednávaní zo dňa 28.09.2015 /č. l. 218/), nie 8,05% ročne. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že súd prvej inštancie v prvom výroku enunuciátu rozsudku č. l. 360 rozhodol ultra petit, keď priznal úrok z omeškania vo výške 8,05% ročne.

22. Z vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu veci súd vyvodil, že žaloba je dôvodná v časti uplatneného úroku z omeškania vo výške 6,00% ročne zo sumy 3.032,30 eur od 13.04.2005 do 13.05.2015. Z tohto dôvodu súd v I. výroku enunuciátu rozsudku uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 6,00% ročne zo sumy 3.032,30 eur od 13.04.2005 do 13.05.2015, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

23. Lehotu na plnenie (do troch dní od právoplatnosti rozsudku) súd určil v súlade s ustanovením § 232 ods. 3 veta prvá CSP, podľa ktorého, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku.

II.

24. Za nedôvodnú súd vyhodnotil žalobu v časti žalobou uplatneného úroku z omeškania vo výške 6,00% ročne zo sumy 3.032,30 eur od 16.03.2005 do 12.04.2005. Vzhľadom na tento záver, súd v II. výroku enunuciátu rozsudku žalobu vo zvyšku zamietol pre jej nedôvodnosť, t. j. zamietol ju v časti žalobou uplatneného úroku z omeškania vo výške 6,00% ročne zo sumy 3.032,30 eur od 16.03.2005 do 12.04.2005.

III.

25. O nároku na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania rozhodol súd v III. výroku enunuciátu rozsudku podľa § 396 ods. 3 CSP v spojení s § 251, § 255 ods. 2, § 256 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP.

26. Podľa § § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

27. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

28. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

29. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

30. Podľa § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

31. Žalobca bol úspešný v konaní pred súdom prvej inštancie v priznanom úroku z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy 3.032,30 eur od 14.05.2015 do 25.09.2015 v sume 91,54 eur (I. výrok enunuciátu rozsudku súdu prvej inštancie č. I. 360), ktorý nebol napadnutý odvolaním. Tento úspech žalobcu v konaní pred súdom prvej inštancie je zároveň neúspechom žalovaného. Žalobca bol neúspešný v konaní pred súdom prvej inštancie v zamietnutej istine 3.032,30 eur (II. výrok enunuciátu rozsudku súdu prvej inštancie č. I. 360), ktoré rozhodnutie bolo potvrdené odvolacím súdom (I. výrok enunuciátu rozsudku odvolacieho súdu č. I. 426), čiže je to aj neúspech žalobcu v odvolacom konaní. Tento neúspech žalobcu v konaní pred súdom prvej inštancie a konaní pred odvolacím súdom je zároveň úspechom žalovaného v konaní pred súdom prvej inštancie a konaní pred odvolacím súdom. Neúspešný bol žalobca v konaní pred súdom prvej inštancie v zamietnutej časti úrokov z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy 6.074,49 eur od 16.03.2005 do 13.05.2015 a od 26.09.2015 do zaplataenia (II. výrok enunuciátu rozsudku súdu prvej inštancie č. I. 360), ktoré rozhodnutie bolo zrušené odvolacím súdom len v časti úrokov z omeškania zo sumy 3.032,30 eur za obdobie do 13.05.2015 (II. výrok enunuciátu rozsudku odvolacieho súdu č. I. 426), čiže je to čiastočný úspech žalobcu v odvolacom konaní. Žalobca bol úspešný v konaní pred súdom prvej inštancie (po zrušení a vrátení veci odvolacím súdom na ďalšie konanie) v priznanom úroku z omeškania vo výške vo výške 6,00% ročne zo sumy 3.032,30 eur od 13.04.2005 do 13.05.2015 (I. výrok enunuciátu rozsudku súdu prvej inštancie č. I. 498). Tento úspech žalobcu je zároveň neúspechom žalovaného. Žalobca bol neúspešný v konaní pred súdom prvej inštancie (po zrušení a vrátení veci odvolacím súdom na ďalšie konanie) v zamietnutej časti úroku z omeškania vo výške 6,00% ročne zo sumy 3.032,30 eur od 16.03.2005 do 12.04.2005 (II. výrok enunuciátu rozsudku súdu prvej inštancie č. I. 498). Tento neúspech žalobcu je zároveň úspechom žalovaného. Citované ustanovenie § 256 ods. 1 CSP vyžaduje zodpovednosť za zavinenie strany sporu, ktorej procesný úkon mal za následok zastavenie konania, pričom otázka zavinenia sa hodnotí iba podľa procesného výsledku. V danom prípade žalobca vzal žalobu v časti žalovanej istiny v sume 3.032,30 eur späť, pričom žaloba bola podaná dôvodne, nakoľko žalovaný až po podaní žaloby uhradil žalobcovi časť žalovanej istiny v sume 3.032,30 eur. Keďže žalobca vzal žalobu, ktorá bola podaná dôvode, späť v časti istiny 3.032,30 eur pre správanie žalovaného, zastavenie konania v časti istiny 3.032,30 eur (uznesením č. I. 244) z procesného hľadiska zaviniť žalovaný. Vzhľadom k tomu, že každá zo strán sporu mala vo veci úspech len čiastočný, rozhodol súd o nároku na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania podľa citovaného ustanovenia § 255 ods. 2 CSP v spojení s citovaným ustanovením § 262 ods. 1 CSP tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti I. a II. výrokom enunuciátu tohto rozsudku, ktorým súd rozhodol o veci samej, je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1 CSP).

Proti III. výroku enunuciátu tohto rozsudku, ktorým súd rozhodol o nároku na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania, je prípustné odvolanie (§ 357 písm. m/ CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 362 ods. 1 CSP).

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 2 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a uvedenie spisovej značky prebiehajúceho konania /§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP/) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne /odvolacie dôvody/ a čoho sa odvolateľ domáha /odvolací návrh/ (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie (§ 38 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti /Exekučný poriadok/ a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov).